

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 28 maart 1983****betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften****(83/189/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 213,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het verbod van kwantitatieve beperkingen alsmede van maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen van het goederenverkeer een van de hoekstenen van de Gemeenschap is;

Overwegende dat handelsbelemmeringen die voortvloeien uit technische voorschriften met betrekking tot produkten, slechts toegestaan zijn indien zij noodzakelijk zijn om aan dwingende eisen te voldoen en een doelstelling van algemeen belang beogen waarvoor zij de essentiële waarborg vormen;

Overwegende dat de Commissie vóór de uitvaardiging van technische voorschriften over de noodzakelijke informatie moet beschikken; dat de Lid-Staten, die krachtens artikel 5 van het Verdrag de vervulling van haar taak moeten vergemakkelijken, haar derhalve mededeling moeten doen van hun ontwerpen op het gebied van technische voorschriften;

Overwegende dat alle Lid-Staten eveneens in kennis moeten worden gesteld van de door een hunner beoogde technische voorschriften;

Overwegende dat de Commissie en de Lid-Staten bovendien moeten kunnen beschikken over de nodige tijd om een wijziging van de beoogde maatregel voor te stellen, met het doel de belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen die hieruit kunnen voortvloeien op te heffen of te beperken;

Overwegende dat de Commissie bovendien de mogelijkheid moet hebben om een communautaire richtlijn voor te stellen of vast te stellen waarbij de materie van de beoogde nationale maatregel wordt geregeld;

Overwegende dat in de twee hierboven omschreven hypothesen de betrokken Lid-Staat, krachtens de algemene verplichtingen van artikel 5 van het Verdrag, de inwerkingtreding van de beoogde maatregel gedurende voldoende tijd moet opschorten om hetzij een gemeenschappelijk onderzoek van de voorgestelde wijzigingen, hetzij de uitwerking van een voorstel voor een richtlijn van de Raad of een richtlijn van de Commissie mogelijk te maken; dat de termijnen die zijn vastgesteld in het Akkoord van de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 28 mei 1969 betreffende de status quo en de kennisgeving aan de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij het Akkoord van 5 maart 1973 ⁽⁵⁾, onvoldoende zijn gebleken in de bedoelde gevallen en dat derhalve in langere termijnen moet worden voorzien;

Overwegende dat de in genoemd Akkoord van 28 mei 1969 vervatte procedure inzake status quo en kennisgeving aan de Commissie van toepassing blijft op de daaraan onderworpen produkten die niet onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallen;

Overwegende dat de nationale technische normen de facto dezelfde effecten kunnen hebben voor het vrije verkeer van goederen als de technische voorschriften;

Overwegende dat er derhalve zorg voor moet worden gedragen dat de Commissie over de ontwerp-normen op dezelfde wijze wordt geïnformeerd als over de technische voorschriften; dat krachtens artikel 213 van het Verdrag de Commissie voor de vervulling van de haar opgedragen taken, binnen de grenzen en onder de voorwaarden door de Raad overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag vastgesteld, alle gegevens kan verzamelen en alle noodzakelijke verificaties kan verrichten;

Overwegende dat het tevens noodzakelijk is dat de Lid-Staten en de normalisatie-instellingen in kennis

⁽¹⁾ PB nr. C 253 van 1. 10. 1980, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 144 van 15. 6. 1981, blz. 122.

⁽³⁾ PB nr. C 159 van 29. 6. 1981, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. C 76 van 17. 6. 1969, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB nr. C 9 van 15. 3. 1973, blz. 3.

worden gesteld van de door de normalisatie-instellingen van andere Lid-Staten overwogen normen;

Overwegende dat er een permanent comité dient te worden opgericht waarvan de leden worden aangewezen door de Lid-Staten en dat tot taak heeft de Commissie bij te staan bij het onderzoek van de nationale ontwerp-normen en haar inspanningen te steunen om de eventueel hieraan verbonden bezwaren voor het vrije verkeer van produkten te verhelpen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. Technische specificatie: specificatie die voorkomt in een document ter omschrijving van de vereiste kenmerken van een produkt, zoals kwaliteitsniveaus, prestatie, veiligheid of afmetingen, met inbegrip van de voorschriften inzake terminologie, symbolen, proefnemingen en proefnemingsmethoden, verpakking, het merken of etiketteren, zoals die op het produkt van toepassing zijn.
2. Norm: technische specificatie die door een erkende normalisatie-instelling voor herhaalde of voortdurende toepassing is goedgekeurd en waarvan de inachtneming niet verplicht is.
3. Normalisatieprogramma: document met een opsomming van onderwerpen waarvoor het voornemen bestaat een norm vast te stellen of te wijzigen.
4. Ontwerp-norm: document met de tekst van de technische specificaties met betrekking tot een bepaald onderwerp, waarvoor het voornemen bestaat deze volgens de nationale normalisatieprocedure aan te nemen, zoals deze tekst luidt na de voorbereidende werkzaamheden en voor openbaar commentaar of onderzoek is verspreid.
5. Technisch voorschrift: technische specificaties, met inbegrip van de hierop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die de jure of de facto moeten worden nageleefd voor het verhandelen of het gebruik in een Lid-Staat of in een groot deel van deze Staat, met uitzondering van die welke door de plaatselijke overheid zijn vastgesteld.
6. Ontwerp voor een technisch voorschrift: de tekst van een technische specificatie, met inbegrip van de bestuursrechtelijke bepalingen, uitgewerkt met de bedoeling deze uiteindelijk als technisch voorschrift vast te stellen of te doen

vaststellen, en zich bevindend in een zodanig stadium van voorbereiding dat er nog ingrijpende wijzigingen in kunnen worden aangebracht.

7. Produkt: produkten die industrieel worden vervaardigd, met uitzondering van landbouwprodukten in de zin van artikel 38, lid 1, van het Verdrag, van alle produkten die voor menselijke of dierlijke voeding zijn bestemd, van geneesmiddelen in de zin van Richtlijn 65/65/EEG ⁽¹⁾ en cosmetica in de zin van Richtlijn 76/768/EEG ⁽²⁾.

Artikel 2

1. De Commissie en de in lijst I van de bijlage bedoelde normalisatie-instellingen worden elk jaar, uiterlijk op 31 januari, op de hoogte gesteld van de normalisatieprogramma's die zijn vastgesteld door de in lijst 2 van de bijlage genoemde nationale normalisatie-instellingen. Deze informatie wordt elk kwartaal bijgewerkt. De Commissie kan deze lijsten aanvullen en wijzigen op basis van de mededelingen van de Lid-Staten.

2. In de normalisatieprogramma's wordt met name aangegeven of de norm:

- de volledige omzetting is van een internationale of Europese norm;
- de omzetting is van een internationale of Europese norm met bepaalde nationale afwijkingen of wijzigingen;
- een nieuwe nationale norm is;
- een wijziging is van een nationale norm.

De Commissie kan na raadpleging van het in artikel 5 bedoelde Comité regels vaststellen voor de gecodificeerde weergave van deze informatie, alsmede een schema en criteria aan de hand waarvan de normalisatieprogramma's moeten worden opgesteld ten einde de onderlinge vergelijking ervan te vergemakkelijken.

3. De Commissie houdt deze informatie ter beschikking van de Lid-Staten, in een vorm die de vergelijking van de verschillende programma's mogelijk maakt.

Artikel 3

De Commissie en de normalisatie-instellingen worden in kennis gesteld van de wensen van een of meer normalisatie-instellingen om:

⁽¹⁾ PB nr. 22 van 9. 2. 1965, blz. 369/65.
⁽²⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.

- passief of actief (door het zenden van een waarnemer) betrokken te worden bij de door een andere normalisatie-instelling voorgenomen werkzaamheden;
- te bereiken dat er een Europese norm of enig ander document wordt uitgewerkt om tot uniforme technische specificaties te komen.

Artikel 4

Ten minste om de vier maanden ontvangen de normalisatie-instellingen genoemd in lijst 1 evenals de Commissie alle nieuwe ontwerp-normen, met uitzondering van die welke een volledige omzetting van een internationale of Europese norm betreffen.

Bij de mededeling van de ontwerpen wordt aangegeven of de norm:

- een omzetting is van een internationale of Europese norm met bepaalde nationale afwijkingen of wijzigingen;
- een nieuwe nationale norm is;
- een wijziging is van een nationale norm.

Artikel 5

Er wordt een Permanent Comité opgericht, samengesteld uit door de Lid-Staten aangewezen vertegenwoordigers, die zich kunnen laten bijstaan door deskundigen of adviseurs, en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 6

1. Het Comité vergadert ten minste tweemaal per jaar met de vertegenwoordigers van in lijst 1 genoemde normalisatie-instellingen.
2. De Commissie doet het Comité een verslag toekomen over de tenuitvoerlegging en toepassing van bovenbedoelde procedures en legt het voorstellen voor ter opheffing van bestaande of te verwachten handelsbelemmeringen.
3. Het Comité bepaalt zijn standpunt ten aanzien van de in lid 2 bedoelde mededelingen en voorstellen en kan in dat verband de Commissie met name aansporen om:
 - de Europese normalisatie-instellingen te verzoeken binnen een bepaalde termijn een Europese norm vast te stellen;

- in voorkomend geval, ten einde het gevaar van handelsbelemmeringen te voorkomen, te bereiken dat de betrokken Lid-Staten in een eerste stadium in onderling overleg een besluit nemen omtrent passende maatregelen;
- passende maatregelen te treffen.

4. Het Comité moet door de Commissie worden geraadpleegd:

- a) vóór iedere wijziging van de lijsten in de bijlage (artikel 2, lid 1);
- b) bij de vaststelling van de regels voor de gecodificeerde weergave van de informatie en het schema en de criteria aan de hand waarvan de normalisatieprogramma's moeten worden opgesteld (artikel 2, lid 2);
- c) bij de keuze van het in deze richtlijn bedoelde praktische systeem voor de uitwisseling van informatie en de eventuele wijzigingen die daarin moeten worden aangebracht;
- d) bij het heronderzoek van de werking van het krachtens deze richtlijn ingevoerde systeem (artikel 11).

5. Het Comité kan door de Commissie worden geraadpleegd over ieder door haar ontvangen voorontwerp voor een technisch voorschrift.

6. Iedere kwestie betreffende de tenuitvoerlegging van deze richtlijn kan op verzoek van de voorzitter van het Comité of van een Lid-Staat aan het Comité worden voorgelegd.

7. De werkzaamheden van het Comité en de aan het Comité te verstrekken gegevens zijn vertrouwelijk.

Het Comité en de nationale overheidsdiensten kunnen echter, met inachtneming van de nodige voorzorg, natuurlijke of rechtspersonen die tot de particuliere sector kunnen behoren, om deskundigenadvies vragen.

Artikel 7

1. De Lid-Staten treffen alle ter zake dienende maatregelen opdat hun normalisatie-instellingen geen normen vaststellen of invoeren op het betrokken gebied tijdens de uitwerking van de in artikel 6, lid 3, eerste streepje, bedoelde Europese norm. Deze verbintenis vervalt wanneer er zes maanden na het verstrijken van de in genoemde bepaling bedoelde termijn geen Europese norm is.

2. Lid 1 is niet van toepassing op de werkzaamheden van de normalisatie-instellingen die worden

ondernomen op verzoek van de overheid, ten einde voor bepaalde produkten technische specificaties of een norm op te stellen met het oog op de vaststelling van een technisch voorschrift voor deze produkten.

Overeenkomstig artikel 8, lid 1, delen de Lid-Staten ieder in de eerste alinea bedoeld verzoek als ontwerp voor een technisch voorschrift aan de Commissie mede, waarbij zij de motivering vermelden voor het opstellen ervan.

Artikel 8

1. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk ieder ontwerp voor een technisch voorschrift mede, tenzij het een volledige omzetting van een internationale of Europese norm betreft, in welk geval met een eenvoudige vermelding van de betrokken internationale of Europese norm kan worden volstaan; zij doen de Commissie tevens in beknopte vorm mededeling van de redenen die de vaststelling van een dergelijk technisch voorschrift noodzakelijk maken, tenzij die redenen reeds uit het ontwerp blijken.

De Commissie stelt de overige Lid-Staten onverwijld in kennis van het ontvangen ontwerp; zij kan dit tevens ter advies aan het Comité voorleggen.

2. De Commissie en de Lid-Staten kunnen bij de Lid-Staat die een ontwerp voor een technisch voorschrift ter kennis heeft gebracht, opmerkingen indienen, waarmee deze Lid-Staat, bij de verdere uitwerking van het technisch voorschrift, zoveel mogelijk rekening dient te houden.

3. Op uitdrukkelijk verzoek van een Lid-Staat of van de Commissie delen de Lid-Staten aan die Lid-Staat of aan de Commissie onverwijld de definitieve tekst van een technisch voorschrift mede.

4. De uit hoofde van dit artikel verstrekte inlichtingen zijn vertrouwelijk.

Het Comité en de nationale overheidsdiensten kunnen echter, met inachtneming van de nodige voorzorg, natuurlijke of rechtspersonen die tot de particuliere sector kunnen behoren, om deskundigen-advies vragen.

Artikel 9

1. Onverminderd lid 2, stellen de Lid-Staten de goedkeuring van een ontwerp van technisch voorschrift zes maanden uit, te rekenen vanaf de datum van de in artikel 8, lid 1, bedoelde mededeling, indien de Commissie of een andere Lid-Staat binnen een termijn van drie maanden na die datum de uitvoerig gemotiveerde mening te kennen geeft, dat de beoogde maatregel moet worden gewijzigd ten einde eventuele belemmeringen voor het vrije ver-

keer van goederen die uit die maatregel kunnen voortvloeien op te heffen of te beperken.

2. De termijn bedoeld in lid 1 bedraagt twaalf maanden indien de Commissie binnen een termijn van drie maanden na de in artikel 8, lid 1, bedoelde mededeling haar voornemen te kennen geeft een richtlijn over dit onderwerp voor te stellen of vast te stellen.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing in die gevallen waarin een Lid-Staat om dringende redenen die verband houden met de bescherming van de volksgezondheid of de veiligheid in zeer korte tijd technische voorschriften moet uitwerken en ze onmiddellijk daarop moet vaststellen en zonder uitstel moet invoeren, zonder dat enige raadpleging mogelijk is. In de in artikel 8 bedoelde mededeling vermeldt deze Lid-Staat de motieven welke de urgentie van de maatregelen rechtvaardigen.

Artikel 10

De artikelen 8 en 9 zijn niet van toepassing wanneer de Lid-Staten voldoen aan hun verplichtingen die voortvloeien uit communautaire richtlijnen; dit geldt eveneens voor de verbintenissen die voortvloeien uit een internationale overeenkomst die de aanneming van uniforme technische specificaties in de Gemeenschap tot gevolg hebben.

Artikel 11

Uiterlijk vier jaar na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, beziet de Commissie, in nauwe samenwerking met het in artikel 5 bedoelde Comité, opnieuw de werking van de bij deze richtlijn ingestelde procedures en dient zij, indien nodig, passende wijzigingsvoorstellen in.

Artikel 12

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om binnen twaalf maanden na kennisgeving van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat aan de Commissie de tekst wordt medegedeeld van alle belangrijke bepalingen van intern recht, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 28 maart 1983.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. ERTL

*BIJLAGE***LIJST 1****Normalisatie-instellingen**

AFNOR (France) Association française de normalisation Tour Europe, Cedex 7 F-92080 Paris la Défense	29, avenue de la Brabançonne (laan) B-1040 Brussel/Bruxelles
UTE (France) Union technique de l'électricité (UTE) 12, Place des Etats-Unis F-75703 Paris Cedex 16	CEB (België/Belgique) Belgisch Elektrotechnisch Comité (BEC)/Comité électrotechnique (CEB) 3, Galerie Ravenstein, BP 11 B-1000 Brussel/Bruxelles
BSI (United Kingdom) British Standards Institution 2, Park Street UK-London W1A 2BS	IIRS (Ireland) Institute for Industrial Research and Standards Ballymun Road IRL-Dublin 9
BEC (United Kingdom) British Electrotechnical Committee British Standards Institution 2, Park Street UK-London W1A 2BS	ETCI (Ireland) Electro-Technical Council of Ireland (ETCI) Institute for Industrial Research and Standards Ballymun Road IRL-Dublin 9
DS (Danmark) Dansk Standardiseringsråd Aurehøjvej 12 Postboks 77 DK-2900 Hellerup	(Luxembourg) Inspection du travail et des mines 2, rue des Girondins L-Luxembourg
DEK (Danmark) Dansk Elektroteknisk Komité (DEK) Strandgade, 36 st. DK-1401 København K	NNI (Nederland) Nederlands Normalisatie Instituut Postbus 5059 NL-2600 GB Delft
DIN (Deutschland) DIN Deutsches Institut für Normung e. V. Burggrafenstraße 4-10 Postfach 11 07 D-1000 Berlin 30	NEC (Nederland) Nederlands Elektrotechnisch Comité (NEC) Kalfjeslaan 2 NL-2623 AA Delft
DKE (Deutschland) Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE (DKE) Stresemannallee 15 D-6000 Frankfurt am Main 70	UNI (Italia) Ente nazionale italiano di unificazione Piazza Armando Diaz 2 I-20123 Milano
ELOT (Hellas) Hellenic Organization for Standardization (ELOT) Didotou 15 GR-Athens 144	CEI (Italia) Comitato elettrotecnico italiano (CEI) Viale Monza 259 I-20126 Milano
IBN (België/Belgique) Belgisch Instituut voor Normalisatie/Institut belge de normalisation	CEN Comité européen de normalisation Rue de Brederode, B-Brussel/Bruxelles
	CENELEC Comité européen de normalisation électrotechnique Rue de Brederode, B-Brussel/Bruxelles

LIJST 2**Nationale normalisatie-instellingen in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen**

(Zelfde instellingen als in lijst 1, behalve het CEN en het CENELEC)